

In memoriam

Leo Ora

23.02.1935–29.03.2015

Tunnustatud neuroloog ja elektroentsefalograafia-spetsialist Leo Ora lahkus meie hulgast 29. märtsil 2015.

Leo Ora sündis 1935. aastal Tartus arsti perekonnas. Tartu Ülikooli arstiteaduskonda asus ta õppima 1953. aastal. Paraku tuli õpingud 1959. aastal pooleli jätta, kuna vastavate organite hinnangul oli ta nõukogudevastane meelsus ja kunagine kuulumine koolipoiste nõukogudevastasse gruppi sobimatu ning ta eksmatrikuleeriti. Ta võeti tööle Maarjamõisa haigla neurokirurgia oskonda ravikehakultuuri instruktoriga. Seal kinnitus ka soov saada neuroloogiks. Õnneks sai ta aastatel 1961–1962 lõpetada õpingud arstiteaduskonnas.

L. Ora esimene amet arstina oli Kohtla-Järve haigla neuroloog. Kui Tartu närvikliinikus juurdus elektroentsefalograafiline (EEG) uurimismeetod, tuli ta 1996. aastal tööle EEG-kabinetti. Neurofüsioloogina töötas ta kuni 1999. aastani, mil siirdus pensionile. Kutsumuselt oli Leo Ora neuroloog-klinitist. EEG ei olnud tol perioodil arvestatav meetod mitte ainult epilepsia diagnoosimisel, vaid seal ilmnunud muutuste alusel püüti lokaliseerida ka haigusprotsessi ajus. L. Ora püüdis alati EEG-leidu tõlgendada, arvestades ka neuroloogilist leidu, ja ta tegi seda edukalt. Juba pensionil olles töötas ta 2002.–2003. aastal neuroloogina lastekliinikus.

Muusika oli Leo Ora teiseks armastuseks kogu elu. Paralleelselt keskkooliga lõpetas ta Tartu Muusikakooli akordioni alal. Ta oli üks Tartu Ülikooli džässansambli Harvlek asutaja ja seal ta mängis kogu ansambli tegevusaja jooksul aastatel 1953–1963. Tol ajal oli Harvlek üks vähestest džässil viljelejatest Eestis ja väga populaarne üliõpilaste seas. Leo Ora juhendas aastatel 1967–1997 Tartu autoremonditehase lauluansamblit Aurela, mis võitis auhindu isetegevusfestivalidel.

Leo Ora oli kogu elu meeskonnamängija, hea suhtleja ja kuulaja. Tal oli rohkesti sõpru nii arstide kui ka muusikainimeste hulgas.

Mälestame leinas unustamatut kolleegi.

Närvikliiniku kolleegide nimel
Väino Sinisalu

In memoriam

Joseph Beltšikov

11.05.1920–09.02.2015

9. veebruaril 2015 lahkus manalateele tuntud uroloog Joseph Beltšikov.

Ta sündis Tartus 11. mail 1920, õppis Tartu juudi gümnaasiumis ja seejärel lõpetas Tartu linna vene gümnaasiumi. 1938. aastal astus ta TÜ agronoomia-veterinaaria teaduskonda, kust ta läks aasta pärast üle arstiteaduskonda. 1939. aastal pidi ta õpingud majanduslike raskuste katkestama. Teise maailmasõja ajal mobiliseeriti ta Nõukogude armeesse, kust demobiliseerus lõplikult 1950. aasta kevadel. 1. septembril 1951 jätkas ta õpinguid TRÜ arstiteaduskonnas, mille ta lõpetas 1957. aastal.

Arstitööd alustas J. Beltšikov Tallinna linna III haiglas uroloogina. 1960. aastal kutsuti ta tööle vabariiklikku onkoloogiadispanserisse onkoloogi-uroloogina. Järgnes spetsialiseerumine Moskva ja Leningradi kliinikutes onkuroloogiale. Onkokirurgilise uroloogia töö kõrval töötas dr Beltšikov 16 aastat peaarsti asetäitjana organisatsiooni ja meetodilise töö alal. J. Beltšikov töötas vabariiklikus onkoloogiadispanseris 34 aastat.

1971. aastal kaitses ta TRÜs väitekirja „Eesnäärmevähi varajase avastamise võimalustest“. Ta oli 42 teadusliku publikatsiooni autor, sealhulgas on temalt ilmunud 6 raamatut eesti, vene, saksa ja läti keeles.

1980. aastal anti dr Beltšikovile teenelise arsti nimetus. Ta oli uroloogide ja onkoloogide seltsi liige ning seniorkirurgide seltsi asutajaliige. Tänu J. Beltšikovi osalusele õnnestus 1991. aastal luua Berliinis Saks-Balti Arstide Selts, mille ülesanne oli luua erialaseid kontakte arstide vahel, võimaldada Baltimaade arstidel stažeerida Saksamaa haiglates.

Aastatel 1992–2000 töötas ta Tallinna Väike-Õismäe polikliinikus ja 2000–2014 Lasnamäe Medicumi tervisekeskuses uroloogina.

J. Beltšikov maeti Tallinna Rahumäe juudi kalmistule.

Mälestus suurepärasest kolleegist jääb alatiseks püsima meie südamesse.

Kursusekaaslaste ja seniorkirurgide seltsi
liikmete nimel Eduard Viira

In memoriam professor emeritus Endel Tünder

05.05.1929–28.03.2015

28.03.2015 lahkus meie hulgast teeneline arst, veresoontekirurgia rajaja emeriitprofessor Endel Tünder.

E. Tünder sündis 5. mail 1929 Viljandimaal Polli vallas. Pärast Abja Keskkooli lõpetamist 1949 asus õppima TRÜ arstiteaduskonda, mille lõpetas 1955. aastal. Ajavahemikul 1955–1961 töötas ta Tartu Kliinilises Haiglas kirurgina, alates 1961. aastast TRÜ arstiteaduskonna teaduskonnakirurgia kateedri assistendi, 1968. aastast dotsendi ning 1969. aastast professorina.

1961. aastal kaitses E. Tünder kandidaadiväitekirja ja 1967ndal valmis doktoridissertatsioon „Näidustused alajäsemete arterite taastavateks operatsioonideks oblitereruva ateroskleroosi puhul”. Prof Tünder avaldas üle 200 publikatsiooni, juhendas 10 kandidaaditööd, oli 6 doktoritöö konsultant, luges üliõpilastele kirurgiliste haiguste ja veresoontekirurgia kursusi.

1970. aastal valiti ta TRÜ arstiteaduskonna teaduskonnakirurgia kateedri juhiks ja ta töötas sel kohal kuni 1992. aastani. Nendel aastatel arendati ja täiustati tema juhtimisel operatsiooni- ja ravimeetodeid nii üldkirurgias kui ka uroloogias. Professori lemmikeriala oli veresoontekirurgia: ta oli veresoontekirurgia eriala sünni juures 1960. aastatel, veresoontekirurgia osakonna loomise juures 1965. aastal ja eriala edasise arengu eestvedaja. Praktiseeriva arstina töötas E. Tünder 2007. aastani.

1970. aastal anti prof Tünderile teenelise arsti aunimetus, 1982. aastal koos kolleegidega Eesti riiklik teaduspreemia veresoontekirurgia arendamise ja juurutamise eest Eestis. 1999ndal pälvis ta TÜ Kliinikumi preemia. Ta oli Tartu Tähe kavaler (2004) ning prof Uno Sibula fondi tänupreemia saaja (2007).

Vaatamata suurele töökoormusele kateedri juhataja ja õppejõuna pidas prof Tünder väga oluliseks tööd praktiseeriva kirurgina. Töökaaslastele ja üliõpilastele paistis ta silma erakordselt suure töövõimega. E. Tünder pidas ennast õnnelikuks inimeseks, sest tema töö oli ka tema hobi.

Kolleegid jäävad teda mäletama legendaarse ja väljapaistva kirurgi, õpetaja ja teadlasena.

TÜ arstiteaduskond, TÜ Kliinikumi kirurgiakliinik

In memoriam professor emeritus Arnold Jannus

27.05.1929–26.03.2015

26. märtsil lõppes emeriitprofessor Arnold Jannuse pikk elutee. Tulevane Eesti esimene viroloog sündis 1919. aastal Petrogradis, lõpetas 1938. aastal Tartu Poeglaste Gümnaasiumi. Tartus alanud arstiõpingud katkestas sõda. Sõdis A. Jannus võitjate poolel, oli Eesti laskurkorpuse velsker, sanitaarrühma komandör. 1949. aastal lõpetas A. Jannus TRÜs arstiõpingud ning ajastu

tingimustes suurepärase CVga – korpusemees ja lisaks partei liige – oleks võinud karjääri teha ka ennast vähem pingutades. A. Jannus valis siiski teadlastöö, mis kujunes edukaks: temalt ilmus üle 170 teadusliku kirjutise ning tema panus oli tuntav nii Tartu ülikooli kui ka Tallinna teadusasutuste arendamisel.

1952. aastal kaitses A. Jannus meditsiinikandidaadi väitekirja, kus käsitles immuunsuse kujunemist kõhutüüfuse vastu vaksineerituil. Aastatel 1954–1976 juhtis A. Jannus Epidemioloogia, Mikrobioloogia ja Hügieeni Teadusliku Uurimise Instituuti Tallinnas. See 1997. aastal suletud teadusasutus oli loodud 1952. aastal. A. Jannus rajas instituudi juurde esimese viroloogia-laboratooriumi Eestis, ta tegi esimesena kindlaks Eestis levinud *Coxsackie*, ECHO- ja adenoviirused ning näitas nende osatähtsuse viirusnakkushaigustesse haigestumises Eestis.

1967. aastal sai A. Jannus arstiteaduse doktorikraadi uurimuse eest poliomüeliidi ja poliomüeliiditaoliste haiguste epidemioloogilistest ja laboratoorsetest uuringutest Eestis. Poliomüeliidivastase võitluse eest sai Jannus koos kolleegidega Nõukogude Eesti preemia.

1968. aastal anti Jannusele professori kutse. 1979. aastal asus A. Jannus juhtima TRÜ tervishoiu ja hügieeni kateedrit. Uue valdkonnana tema jaoks asus ta 1980. aastal tegelema keskkonnatervishoiuga. Tähelepanuväärne oli prof Jannuse ühiskondlik aktiivsus: ta oli muu hulgas Vabariikliku I. Metšnikovi nimelise Epidemioloogide, Mikrobioloogide ja Infektsionistide Seltsi esimees.

TÜ arstiteaduskond ja tervishoiu instituut mälestavad teenekat teadlast Arnold Jannust.